ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)
z 26. mája 2005 *

Vo veci C-498/03,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím VAT and Duties Tribunal, London (Spojené kráľovstvo) z 10. júna 2003 a doručený Súdnemu dvoru 26. novembra 2003, ktorý súvisí s konaním

Kingscrest Associates Ltd,

Montecello Ltd

proti

Commissioners of Customs & Excise,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský a A. Ó Caoimh (spravodajca),

* Jazyk konania: angličtina

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. januára 2005,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Kingscrest Associates Ltd a Montecello Ltd, v zastúpení: A. Hitchmough, barrister, ktorého splnomocnila C. Mainprice, solicitor,

— Spojené kráľovstvo, v zastúpení: K. Manji a C. White, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci N. Paines, QC a P. Mantle, barrister,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: R. Lyal, splnomocnený zástupca,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 22. februára 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych

predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica").

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporového konania vedeného spoločnosťami Kingscrest Associates Ltd a Montecello Ltd proti Commissioners of Customs & Excise (ďalej len „Commissioners"), príslušnému orgánu Spojeného kráľovstva vo veciach dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH"), ktorého predmetom je oslobodenie od DPH týkajúce sa služieb poskytovaných združením („partnership") Kingscrest Residential Care Homes (ďalej len „Kingscrest") vytvoreným žalobcami v konaní vo veci samej s cieľom prevádzkovať domovy starostlivosti v Spojenom kráľovstve, z dôvodu, že podľa žalobcov by poskytovanie týchto služieb malo podliehať DPH.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 13 A ods. 1 šiestej smernice stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločenstva, platí, že členské štáty oslobodia od dane nasledujúce položky, a to za podmienok, ktoré stanovia na účely zabezpečenia správnej a jednoznačnej aplikácie tohto oslobodenia od daní a na účely ochrany pred možnými daňovými únikmi, pred neplatením daní a pred ich zneužívaním:

...

g) poskytovanie služieb a dodávky tovaru úzko súvisiace s verejnou sociálnou prácou [sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením — *neoficiálny preklad*] vrátane služieb poskytovaných domovmi pre starých ľudí, orgánmi podliehajúcimi verejnému právu [organizáciami, ktoré sa spravujú verejným právom — *neoficiálny preklad*] alebo inými organizáciami, ktoré boli príslušným členským štátom uznanými za charitatívne [‚recognized as charitable'];

h) poskytovanie služieb a dodávky tovaru úzko súvisiace s ochranou detí a mládeže orgánmi podliehajúcimi verejnému právu [organizáciami, ktoré sa spravujú verejným právom — *neoficiálny preklad*] alebo inými organizáciami, ktoré boli príslušným členským štátom uznané za charitatívne [‚recognized as charitable'];

..."

4 Článok 13 A ods. 2 šiestej smernice stanovuje:

„2. a) Členské štáty môžu poskytnúť orgánom, ktoré nepodliehajú verejnému právu [organizáciám iným, ako sú organizácie, ktoré sa spravujú verejným právom — *neoficiálny preklad*], oslobodenie od dane podľa ustanovení uvedených v (1) b), g), h), i), l), m) a n) tohto článku, pričom každý jednotlivý prípad musí spĺňať jednu alebo viac z nasledujúcich podmienok:

— nesmú byť systematicky zamerané na vytváranie zisku, pričom prípadný vytvorený zisk sa nerozdelí, ale použije sa na ďalšie poskytovanie alebo zdokonalenie služieb,

..."

Vnútroštátna právna úprava

Právna úprava týkajúca sa registrácie osôb prevádzkujúcich domovy starostlivosti

5 Pred 1. aprílom 2002 bola registrácia domovov starostlivosti pre dospelých príslušnými miestnymi orgánmi upravená zákonom z roku 1984 o registrovaných domovoch starostlivosti (Registered Homes Act 1984) a registrácia domovov starostlivosti pre deti zákonom z roku 1989 o ochrane detí (Children Act 1989). Od 1. apríla 2002 je registrácia fyzických alebo právnických osôb prevádzkujúcich tieto domovy vykonávaná komisiou National Care Standards Commission (štátna komisia pre štandardizáciu starostlivosti) a je upravená zákonom z roku 2000 o štandardizácii starostlivosti (Care Standards Act 2000).

6 Care Standards Act 2000 definuje „domov pre deti" ako zariadenie, ktoré poskytuje starostlivosť a ubytovanie výlučne alebo predovšetkým pre deti. Ďalej definuje „domov starostlivosti" ako zariadenie, kde sa poskytuje ubytovanie, ako aj zdravotnícka alebo osobná starostlivosť osobám, ktoré sú alebo boli choré, trpeli alebo trpia duševnou poruchou, sú slabé alebo invalidné, alebo sú alebo boli závislé na alkohole alebo drogách.

7 Podľa zákona Care Standards Act 2000 musí fyzické alebo právnické osoby, ktoré prevádzkujú domovy starostlivosti pre deti alebo domovy starostlivosti, zaregistrovať National Care Standards Commission. Tá môže vyhovieť žiadosti o registráciu jedine vtedy, ak dôjde k záveru, že sú splnené podmienky vyžadované zákonom. Registráciu

možno neskôr zrušiť, predovšetkým v prípade, ak je žiadateľ uznaný za vinného z porušenia zákonov Care Standards Act 2000, Registered Homes Act 1984 alebo Children Act 1989, alebo v prípade, ak zariadenie nie je prevádzkované v súlade s požiadavkami zákona Care Standards Act 2000 alebo všetkých ostatných relevantných zákonov.

8 National Care Standards Commission je oprávnená kedykoľvek vyžadovať informácie o zariadení, vstupovať do zariadenia a vykonať tam kontrolu, preskúmať alebo vziať so sebou záznamy a so súhlasom personálu a obyvateľov viesť s nimi súkromné rozhovory.

9 Care Standards Act 2000 priznáva vnútroštátnym orgánom právomoc schváliť predpisy upravujúce ďalšie vhodné požiadavky alebo vydať oznámenia o minimálnej štátnej štandardizácii, ktorá sa uplatňuje na tieto zariadenia.

Právna úprava DPH

10 Podľa zákona z roku 1994 o DPH (Value Added Tax Act 1994, ďalej len „zákon o DPH") je poskytovanie sociálnych služieb oslobodené od DPH.

11 Pred 21. marcom 2002 bolo podľa prílohy 9 skupiny 7 bodu 9 zákona o DPH od dane oslobodené len poskytovanie sociálnych služieb iným spôsobom ako na účely

vytvárania zisku zo strany „charity" alebo organizácií, ktoré sa spravujú verejným právom, a dodávka tovarov súvisiacich s týmito službami.

12 V zmysle vnútroštátneho práva musí byť „charity" založená výlučne na charitatívne ciele a nemôže sledovať vytváranie zisku.

13 Podľa prílohy 9 skupiny 7 bodu 9 zákona o DPH, v znení zákona o dani z pridanej hodnoty uplatniteľnej v oblasti sociálnej ochrany a zdravia [Value Added Tax (Health and Welfare) Order 2002 (SI 2002/762), ďalej len „zákon o DPH v znení zmien a doplnení"], je od dane oslobodené „poskytovanie sociálnych služieb a dodanie s nimi súvisiacich tovarov:

a) ‚charity';

b) súkromným sociálnym zariadením regulovaným štátom;

c) organizáciou, ktorá sa spravuje verejným právom."

14 Podľa poznámky č. 6 týkajúcej sa skupiny 7 v zákone o DPH v znení zmien a doplnení, sú sociálne služby, na ktoré sa vzťahuje oslobodenie, definované ako

služby priamo spojené so starostlivosťou, liečením a vzdelávaním poskytovaným s cieľom zlepšenia telesného alebo duševného stavu starých a chorých osôb, osôb v núdzi alebo postihnutých osôb a s cieľom ochrany detí a mládeže.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

15 Žalobcovia vo veci samej vytvorili združenie Kingscrest s cieľom prevádzkovať v Spojenom kráľovstve domovy starostlivosti. Kingscrest sleduje vytváranie zisku, a teda sa nepovažuje za „charity" v zmysle vnútroštátnej právnej úpravy. Prevádzkuje štyri domovy, ktoré boli všetky v minulosti registrované príslušnými miestnymi orgánmi podľa zákonov Registered Homes Act 1984 alebo Children Act 1989, a v súčasnosti sú registrované podľa zákona Care Standards Act 2000.

16 Podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu nie je sporné, že služby, ktoré poskytuje Kingscrest sú „sociálnymi službami" v zmysle prílohy 9 skupiny 7 bodu 9 zákona o DPH v znení zmien a doplnení, a že je toto združenie „súkromným sociálnym zariadením regulovaným štátom" v zmysle toho istého ustanovenia.

17 Do 21. marca 2002 podliehali služby poskytované združením Kingscrest DPH. Od tohto dátumu rozhodli Commissioners o ich oslobodení z dôvodu, že toto združenie ukončilo k tomuto dátumu uskutočňovanie zdaniteľných plnení v súlade s bodom 9.

18 Žalobcovia vo veci samej podali proti tomuto rozhodnutiu žalobu z dôvodu, že príloha 9 skupina 7 bod 9 zákona o DPH v znení zmien a doplnení nie je v súlade s článkom 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice. Zavedením pojmu „súkromné sociálne zariadenie regulované štátom" prekročila vnútroštátna právna úprava rámec toho, čo povoľuje šiesta smernica.

19 Commissioners odpovedali v tom zmysle, že výraz „charitable" uvedený v článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice odkazuje na pojem práva Spoločenstva, ktorý nemá rovnaký význam ako pojem „charitable" vo vnútroštátnom práve. „Organizáciami uznanými príslušnými členskými štátmi za charitatívne" (‚recognized as charitable') v zmysle tohto ustanovenia možno rozumieť organizácie registrované podľa zákonov Registered Homes Act 1984, Children Act 1989 alebo Care Standards Act 2000.

20 Za týchto podmienok VAT and Duties Tribunal v Londýne rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je možné odvolať sa na iné jazykové verzie šiestej smernice... pri určovaní významu pojmu ‚charitable' uvedeného v [anglickej verzii] článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) alebo má mať tento pojem rovnaký význam ako vo vnútroštátnom práve?

2. Ak sa má článok 13 A ods. 1 písm. g) a h) [šiestej smernice] vykladať tak, že sa uplatňuje na organizáciu uznanú za charitatívnu, je potrebné ho vykladať tak, že sa uplatňuje na subjekt sledujúci vytváranie zisku, akým je ‚partnership' [Kingscrest]?

3. Treba článok 13 A ods. 1 písm. g) a h) [šiestej] smernice vykladať tak, že priznáva členským štátom právo na základe voľnej úvahy uznať na účely tohto ustanovenia organizáciu registrovanú podľa zákona Care Standards Act 2000 (alebo Registered Homes Act 1984 alebo Children Act 1989), ktorá však nie je organizáciou, ktorá sa spravuje verejným právom a nemá postavenie [‚charity'] podľa vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu?"

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

21 Vo svojej prvej otázke sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či pojem „charitable" uvedený v anglickej verzii článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice musí mať vlastnú definíciu so zreteľom na jeho definíciu obsiahnutú vo vnútroštátnom práve, a ak áno, či výklad tohto pojmu musí zohľadňovať všetky jazykové verzie šiestej smernice.

22 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry predstavujú oslobodenia upravené v článku 13 šiestej smernice samostatné pojmy práva Spoločenstva a podľa neho musia byť aj definované (pozri rozsudky z 12. septembra 2000, Komisia/Írsko, C-358/97, Zb. s. I-6301, bod 51; z 12. júna 2003, Sinclair Collis, C-275/01, Zb. s. I-5965, bod 22, a z 18. novembra 2004, Temco Europe, C-284/03, Zb. s. I-11237, bod 16).

23 Uvedené platí aj pre špecifické podmienky, ktoré sa vyžadujú na uplatnenie týchto oslobodení, predovšetkým týkajúce sa postavenia alebo totožnosti hospodárskeho subjektu poskytujúceho služby, na ktoré sa vzťahuje oslobodenie (rozsudok z 11. augusta 1995, Bulthuis Griffioen, C-453/93, Zb. s. I-2341, bod 18).

24 Súdny dvor už rozhodol, že hoci na základe úvodnej vety článku 13 A ods. 1 šiestej smernice členské štáty určujú podmienky oslobodenia s cieľom zabezpečiť ich správne a jednoznačné uplatnenie a s cieľom zabrániť akémukoľvek možnému podvodu, daňovému úniku a zneužitiam, nemôžu sa tieto podmienky týkať definície obsahu uvedených oslobodení (rozsudok z 20. júna 2002, Komisia/Nemecko, C-287/00, Zb. s. I-5811, bod 50).

25 Z tohto pohľadu zdanenie určitého plnenia DPH alebo jeho oslobodenie nezávisí od jeho kvalifikácie vo vnútroštátnom práve (pozri rozsudky z 11. januára 2001, Komisia/Francúzsko, C-76/99, Zb. s. I-249, bod 26, a zo 16. januára 2003, Maierhofer, C-315/00, Zb. s. I-563, bod 26).

26 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že potreba jednotného výkladu smerníc Spoločenstva vylučuje, aby bol v prípade pochybností text ustanovenia posudzovaný samostatne, a naopak vyžaduje, aby bol vykladaný a uplatňovaný s prihliadnutím na znenie verzií vyhotovených v ostatných úradných jazykoch (rozsudky z 2. apríla 1998, EMU Tabac a i., C-296/95, Zb. s. I-1605, bod 36, a zo 17. júna 1998, Mecklenburg, C-321/96, Zb. s. I-3809, bod 29).

27 Za týchto podmienok je potrebné odpovedať na prvú otázku tak, že pojem „charitable" uvedený v anglickej verzii článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice predstavuje samostatný pojem práva Spoločenstva, ktorý sa má vykladať s prihliadnutím na všetky jazykové verzie tejto smernice.

O druhej otázke

28 Vo svojej druhej otázke chce vnútroštátny súd v podstate vedieť, či výraz „organizácie, ktoré boli príslušným členským štátom uznané za charitatívne" uvedený v článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice možno uplatniť na súkromné subjekty, ktoré sledujú vytváranie zisku.

29 Je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora treba oslobodenia upravené v článku 13 šiestej smernice vykladať zužujúco, pretože predstavujú výnimku zo všeobecnej zásady, podľa ktorej podlieha DPH každé poskytnutie služieb platiteľom dane (pozri najmä rozsudky Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 43; z 20. novembra 2003, Taksatorringen, C-8/01, Zb. s. I-13711, bod 36, a Temco Europe, už citovaný, bod 17). Okrem toho výklad pojmov použitých v tomto ustanovení musí byť v súlade s účelom uvedených oslobodení a musí rešpektovať požiadavky zásady daňovej neutrality, ktorá sa uplatňuje v jednotnom systéme DPH (rozsudok zo 6. novembra 2003, Dornier, C-45/01, Zb. s. I-12911, bod 42).

30 Pokiaľ ide o účel oslobodení upravených v článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice, z tohto ustanovenia vyplýva, že zabezpečením priaznivejšieho zaobchádzania v oblasti DPH v prípade poskytovania niektorých služieb vo verejnom záujme

v sociálnej oblasti sa sleduje zníženie cien týchto služieb a ich dostupnosť pre osoby, ktoré ich môžu využiť.

31 S prihliadnutím na tento účel je potrebné po prvé pripomenúť, že obchodný charakter činnosti nevylučuje v kontexte článku 13 A šiestej smernice, že ide o činnosť vo verejnom záujme (rozsudok z 3. apríla 2003, Hoffmann, C-144/00, Zb. s. I-2921, bod 38).

32 Po druhé je potrebné zobrať do úvahy, že pojem „organizácie, ktoré boli príslušným členským štátom uznané za charitatívne" uvedený v článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice nevyžaduje osobitne zužujúci výklad (pozri v tomto zmysle rozsudok Dornier, už citovaný, bod 48).

33 Je vhodné zdôrazniť, že v prejednávanej veci, s výnimkou dánskej a švédskej verzie tohto ustanovenia, ktoré sa v podstate odvolávajú na uspokojovanie verejného záujmu, žiadna ďalšia jazyková verzia neobmedzuje uplatnenie oslobodení, ktoré sú tam upravené, len na neziskové subjekty.

34 Podľa doslovného výkladu ostatných verzií znenia článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice stačí na uplatnenie oslobodenia splnenie dvoch podmienok, po prvé, že ide buď o sociálnu pomoc a zabezpečenie, alebo o ochranu detí a mládeže a po druhé, že sú tieto služby poskytované organizáciami, ktoré sa spravujú verejným právom, alebo inými organizáciami, ktoré boli v podstate príslušným členským štátom uznané za charitatívne.

35 Pojem „organizácia" je v zásade dosť široký na to, aby zahŕňal súkromné subjekty, ktoré sledujú vytváranie zisku (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. septembra 1999, Gregg, C-216/97, Zb. s. I-4947, bod 17, a Hoffmann, už citovaný, bod 24).

36 Je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor už v súvislosti so súkromným subjektom, ktorý sleduje vytváranie zisku, rozhodol, že pojem „iné organizácie, ktoré boli príslušným členským štátom uznané za charitatívne" nevylučuje uplatnenie oslobodenia fyzickými osobami prevádzkujúcimi „podnik" (pozri rozsudok Gregg, už citovaný, bod 21).

37 Okrem toho je potrebné uviesť, ako to správne tvrdí Komisia Európskych spoločenstiev a Spojené kráľovstvo, že ak by zákonodarca Spoločenstva chcel obmedziť uplatnenie oslobodení uvedených v článku 13 A ods. 1 šiestej smernice len na určité neziskové subjekty, ktoré nemajú obchodný charakter, bol by to uviedol výslovne, tak ako to vyplýva z písmen l), m) a q) tohto ustanovenia.

38 Napokon je vhodné zdôrazniť, že článok 13 A ods. 2 písm. a) prvá zarážka šiestej smernice upravujúca fakultatívnu podmienku, ktorú môžu členské štáty dodatočne stanoviť pre určité oslobodenia uvedené v článku 13 A ods. 1 tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. marca 2002, Zoological Society, C-267/00, Zb. s. I-3353, bod 16), priznáva členským štátom právo, ale neukladá povinnosť, obmedziť uplatenie oslobodení uvedených, okrem iného, v odseku 1 písm. g) a h) len na iné organizácie, ako sú organizácie, ktoré sa spravujú verejným právom, ktoré nie sú systematicky zamerané na vytváranie zisku (rozsudok Hoffman, už citovaný, bod 38).

39 Ako však Súdny dvor už rozhodol, podmienka uvedená v článku 13 A ods. 2 písm. a) prvej zarážke šiestej smernice týkajúca sa neexistencie systematického zamerania na vytváranie zisku je v podstate obsiahnutá v kritériu neziskovej organizácie, ktoré je uvedené predovšetkým v jej článku 13 A ods. 1 písm. m) (rozsudok z 21. marca 2002, Kennemer Golf, C-174/00, Zb. s. I-3293, bod 33).

40 Za týchto podmienok, aby článok 13 A ods. 2 písm. a) prvá zarážka šiestej smernice nestratil svoj účel, je nevyhnutné pripustiť, že v prípade, ak zákonodarca Spoločenstva v článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) výslovne nepodmienil uplatnenie predmetných oslobodení neexistenciou zamerania na vytváranie zisku, nemôže sledovanie vytvárania zisku vylučovať uplatnenie uvedených oslobodení (pozri v tomto zmysle už citované rozsudky Kennemer Golf, bod 34, a Hoffmann, bod 38).

41 Po druhé, pokiaľ ide o zásadu daňovej neutrality, je na mieste pripomenúť, že táto zásada okrem iného vylučuje, aby bolo z hľadiska DPH odlišne zaobchádzané s poskytovaním podobných služieb, ktoré si navzájom konkurujú (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. septembra 2002, Kügler, C-141/00, Zb. s. I-6833, bod 30, a z 23. októbra 2003, Komisia/Nemecko, C-109/02, Zb. s. I-12691, bod 20).

42 Je potrebné uviesť, ako to v podstate zdôraznil generálny advokát v bode 29 svojich návrhov, že by došlo k porušeniu tejto zásady, ak by v prípade, keď vnútroštátny zákonodarca neurobil oslobodenie závislým od splnenia podmienky uvedenej v článku 13 A ods. 2 písm. a) prvej zarážke šiestej smernice, bolo so sociálnymi službami uvedenými v článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) v oblasti DPH zaobchádzané odlišne v závislosti od toho, či subjekty, ktoré ich poskytujú, sledujú vytváranie zisku alebo nie.

43 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že sledovanie vytvárania zisku svojou povahou nevylučuje uplatnenie oslobodení uvedených v článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice.

44 Tento záver nie je spochybnený tým, že žalobcovia vo veci samej so zreteľom na to, že sledujú vytváranie zisku, nemajú postavenie „charity" v zmysle vnútroštátneho práva, zatiaľ čo anglická verzia článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice obmedzuje uvedené oslobodenia na organizácie, ktoré boli uznané ako „charitable". V skutočnosti, ako vyplýva z odpovede na prvú otázku, pojmy uvedené v šiestej smernici sú samostatnými pojmami práva Spoločenstva a nie pojmami vnútroštátneho práva.

45 V dôsledku toho, že žalobcovia vo veci samej sú organizáciou, ktorá bola uznaná za charitatívnu v zmysle článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice, vzťahujú sa na nich oslobodenia uvedené v tomto ustanovení bez ohľadu na skutočnosť, že sledujú vytváranie zisku, a v dôsledku toho nemajú postavenie „charity" v zmysle vnútroštátneho práva.

46 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že na pojednávaní žalobcovia v konaní vo veci samej sami priznali, že sledovanie vytvárania zisku, ak aj predstavuje dôležité kritérium, ktoré treba zohľadniť pri určení, či je organizácia charitatívna v zmysle uvedeného ustanovenia, za žiadnych okolností nevylučuje tento charakter.

47 Z tohto dôvodu je potrebné odpovedať na druhú otázku tak, že pojem „organizácie, ktoré boli príslušným členským štátom uznané za charitatívne" uvedený v článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice nevylučuje subjekty, ktoré sledujú vytváranie zisku.

O tretej otázke

48 Vo svojej tretej otázke sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či majú členské štáty právomoc uznať na základe voľnej úvahy súkromný subjekt, ktorý sleduje vytváranie zisku a nemá postavenie „charity" podľa vnútroštátneho práva, za charitatívny na účely článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice.

49 V tejto súvislosti je potrebné na úvod uviesť, že článok 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice neupravuje podmienky a postupy uznania iných organizácií, ako sú organizácie, ktoré sa spravujú verejným právom, za charitatívne. Z tohto dôvodu je v zásade vecou vnútroštátneho práva každého členského štátu, aby stanovilo predpisy, podľa ktorých možno tieto organizácie uznať (pozri v tomto zmysle rozsudok Dornier, už citovaný, bod 64).

50 Prijatie takýchto vnútroštátnych predpisov v tejto oblasti je okrem toho predvídané v článku 13 A ods. 2 písm. a) šiestej smernice, podľa ktorého „členské štáty môžu poskytnúť orgánom, ktoré nepodliehajú verejnému právu [organizáciám iným, ako sú organizácie, ktoré sa spravujú verejným právom — *neoficiálny preklad*]

oslobodenie od dane podľa ustanovení uvedených v ods. 1 písm. ... g), h)..., pričom každý jednotlivý prípad musí spĺňať jednu alebo viac z nasledujúcich podmienok" uvedených v tomto ustanovení (pozri v tomto zmysle rozsudok Dornier, už citovaný, bod 65).

51 Z uvedeného vyplýva, že článok 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice priznáva členským štátom, ako už Súdny dvor rozhodol, pokiaľ ide o prvé z týchto ustanovení (pozri rozsudok Kügler, už citovaný, bod 54), právomoc na základe voľnej úvahy uznať za charitatívne určité organizácie, ktoré sa nespravujú verejným právom.

52 Z judikatúry však rovnako vyplýva, že v prípade, ak platiteľ dane spochybňuje uznanie organizácie za charitatívnu, je vecou vnútroštátnych súdov, aby preskúmali, či príslušné orgány dodržali medze voľnej úvahy priznanej článkom 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice pri uplatnení zásad Spoločenstva, predovšetkým zásady rovného zaobchádzania (pozri v tomto zmysle už citované rozsudky Kügler, bod 56, a Dornier, bod 69).

53 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že je na vnútroštátnych orgánoch, aby v súlade s právom Spoločenstva a podliehajúc preskúmaniu vnútroštátnymi súdmi, zohľadnili predovšetkým existenciu osobitných ustanovení, vnútroštátnych alebo regionálnych, zákonných alebo správnych, daňových alebo ustanovení sociálneho zabezpečenia, verejný záujem na činnostiach dotknutého platiteľa dane, skutočnosť, že už došlo k uznaniu iných platiteľov dane vykonávajúcich tú istú činnosť, ako aj skutočnosť, že náklady poskytovania uvedených služieb môžu byť z veľkej časti hradené zdravotným a nemocenským poistením alebo inými orgánmi sociálneho zabezpečenia (pozri už citované rozsudky Kügler, body 57 a 58, a Dornier, bod 72).

54 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že zásada daňovej neutrality predovšetkým vylučuje, aby sa s poskytovaním podobných služieb, ktoré si navzájom konkurujú, zaobchádzalo na účely DPH odlišne (pozri v tomto zmysle už citované rozsudky Kügler, bod 30, a z 23. októbra 2003, Komisia/Nemecko, bod 20).

55 V konaní vo veci samej je z tohto dôvodu vecou vnútroštátneho súdu, aby s prihliadnutím na všetky tieto okolnosti určil, či uznanie združenia Kingscrest za charitatívnu organizáciu na účely oslobodenia podľa článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice porušuje alebo neporušuje zásadu rovnosti zaobchádzania vo vzťahu k ostatným subjektom poskytujúcim rovnaké služby v porovnateľnej situácii.

56 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že z odpovede na druhú otázku vyplýva, že podmienka, za ktorej môžu byť súkromné subjekty sledujúce vytváranie zisku uznané za charitatívne, nevybočuje z medzí voľnej úvahy priznanej členským štátom článkom 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice.

57 S cieľom určiť, či v tejto veci došlo k vybočeniu z medzí voľnej úvahy, môže vnútroštátny súd na jednej strane zohľadniť predovšetkým skutočnosť, že podľa zákona o DPH v znení zmien a doplnení sa oslobodenie podľa článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice vzťahuje na všetky organizácie registrované podľa zákona Care Standards Act 2000, ako aj skutočnosť, že tento zákon a zákon o DPH v znení zmien a doplnení obsahujú osobitné ustanovenia, ktoré nielen vyhradzujú toto oslobodenie výlučne pre organizácie poskytujúce sociálne služby, ktorých obsah

tieto zákony definujú, ale tiež upravujú podmienky poskytovania týchto služieb tým, že podriaďujú organizácie, ktoré ich poskytujú, obmedzeniam a kontrolám vykonávaným vnútroštátnymi orgánmi v zmysle registrácie, inšpekcie a predpisov týkajúcich sa budov a vybavenosti, ako aj kvalifikácie osôb oprávnených na ich riadenie.

58 Z tohto dôvodu je potrebné odpovedať na tretiu otázku tak, že je vecou vnútroštátneho súdu, aby určil predovšetkým s prihliadnutím na zásady rovnosti zaobchádzania a daňovej neutrality a s prihliadnutím na obsah poskytovaných služieb, ako aj na podmienky ich poskytovania, či uznanie súkromného subjektu, ktorý sleduje vytváranie zisku a z tohto dôvodu nemá postavenie „charity" podľa vnútroštátneho práva, za charitatívnu organizáciu v zmysle článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice vybočuje z medzí voľnej úvahy, ktorú členským štátom na účely tohto uznania priznávajú tieto ustanovenia.

O trovách

59 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. **Pojem „charitable" uvedený v anglickej verzii článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, je samostatným pojmom práva Spoločenstva, ktorý sa má vykladať s prihliadnutím na všetky jazykové verzie smernice.**

2. **Pojem „organizácie, ktoré boli príslušným členským štátom uznané za charitatívne" uvedený v článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice 77/388 nevylučuje súkromné subjekty, ktoré sledujú vytváranie zisku.**

3. **Je vecou vnútroštátneho súdu, aby určil predovšetkým s prihliadnutím na zásady rovnosti zaobchádzania a daňovej neutrality a s prihliadnutím na obsah poskytovaných služieb, ako aj na podmienky ich poskytovania, či uznanie súkromného subjektu, ktorý sleduje vytváranie zisku a z tohto dôvodu nemá postavenie „charity" podľa vnútroštátneho práva, za charitatívnu organizáciu v zmysle článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice vybočuje z medzí voľnej úvahy, ktorú členským štátom na účely tohto uznania priznávajú tieto ustanovenia.**

Podpisy